

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 36/25

Luxembourg, 20. marec 2025

Sodba Sodišča v zadevi C-365/23 | [Arce]¹

Varstvo potrošnikov: pogodbeni pogoji, ki mladega športnika zavezuje, da plača del svojega prihodka, če postane profesionalni športnik, je lahko nepošten

Nacionalno sodišče mora presoditi nepoštenost takega pogoja, pri čemer mora upoštevati zlasti njegovo jasnost in razumljivost glede ekonomskih posledic zaveze

Leta 2009 je mladoletni športnik, ki so ga zastopali njegovi starši, sklenil pogodbo z latvijskim podjetjem, ki športnikom ponuja vrsto storitev za razvoj njihovih poklicnih sposobnosti in kariere. Cilj te pogodbe je bil temu mlademu športniku zagotoviti uspešno poklicno košarkarsko kariero. Navedena pogodba, ki je bila sklenjena za petnajst let, je določala vrsto storitev, kot so zlasti treniranje pod nadzorom specialistov in služb za športno medicino, psihološko podporo ter podporo na področju trženja, pravne pomoči in računovodstva.

V zameno se je mladi športnik zavezal, da bo, če bo postal profesionalec, temu podjetju plačal plačilo v višini 10 % vseh neto prihodkov, pridobljenih na dogodkih v zvezi z igro, oglaševanjem, trženjem in pojavljanjem v medijih, povezanih z zadevnim športom, in prejetih med trajanjem te pogodbe, če bodo ti prihodki znašali vsaj 1500 EUR na mesec. Ob upoštevanju dejstva, da so prihodki, ki jih je ustvaril mladi športnik, ki je medtem postal poklicni košarkaš, in ki izhajajo iz pogodb, podpisanih s športnimi klubi, skupaj znašali več kot 16 milijonov EUR, bi moral ta navedenemu podjetju plačati 10 % tega zneska, kar je več kot 1,6 milijona EUR.

Zadeva je bila predložena latvijskim sodiščem, ki so menila, da je zadevni pogodbeni pogoji nepošten. Zadevno podjetje je vložilo kasacijsko pritožbo pri latvijskem vrhovnem sodišču, ki se je odločilo, da v zvezi s tem Sodišču postavi vprašanje. To predložitveno sodišče želi izvedeti, ali se Direktiva o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah² uporablja za sporno pogodbo in, če je tako, v kolikšnem obsegu ta direktiva nasprotuje takemu pogoju.

Sodišče je v sodbi najprej potrdilo, da se **Direktiva dejansko uporablja** za ta položaj. Vendar je Sodišče opozorilo, da ta direktiva določa, da ocena nepoštenosti pogodbenega pogoja, o katerem se stranki nista dogovorili posamično, ne sme biti povezana s pogoji, ki se nanašajo na opredelitev glavnega predmeta pogodbe ali s pogoji v zvezi z ustreznostjo med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago, če so pogoji v jasnem, razumljivem jeziku. Pogoji, kakršni so ta v obravnavani zadevi, pa spada pod to izjemo, tako da lahko nacionalno sodišče presoja njegovo nepoštenost le, če meni, da ni sestavljen v **jasnem, razumljivem jeziku**. Vendar lahko nacionalno pravo določi višjo raven varstva potrošnikov. Če je tako, lahko sodišče preveri nepoštenost pogoja, tudi če ga je prodajalec ali ponudnik predhodno sestavil v jasnem, razumljivem jeziku.

Glede vprašanja, ali je sporni pogoji sestavljen v jasnem in razumljivem jeziku, je Sodišče opozorilo, da Direktiva določa tudi **zahtevo po preglednosti**. V tem okviru **mora biti potrošnik obveščen o vseh potrebnih informacijah, na podlagi katerih lahko oceni ekonomske posledice svoje zaveze**, sicer ni mogoče šteti, da je bil ta pogoji sestavljen v jasnem, razumljivem jeziku.

Sodišče je dodalo, da tak pogoji, ki določa, da se mladi športnik zaveže, da bo plačal plačilo v višini 10 % prihodkov, ki

jih bo prejel v naslednjih petnajstih letih, ne povzroči samodejno znatnega neravnotežja med strankama. Obstoj takega neravnotežja je namreč treba presojati zlasti ob upoštevanju pravil, ki se ob odsotnosti dogovora med strankama uporabljajo v nacionalnem pravu, poštenih in pravičnih tržnih praks na dan sklenitve pogodbe v zvezi s plačilom na zadevnem športnem področju ter vseh okoliščin, ki so obstajale v času sklenitve pogodbe, in vseh drugih pogojev te pogodbe ali druge pogodbe, od katere je ta odvisna. Poleg tega je okoliščina, da je bil potrošnik ob sklenitvi pogodbe mladoleten in da so pogodbo v njegovem imenu sklenili njegovi starši, upoštevna za presojo nepoštenosti takega pogoja.

Sodišče je poleg tega pojasnilo, da sodišče, ki je ugotovilo nepoštenost pogoja v pogodbi, sklenjeni med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom, ne more znižati zneska, ki ga dolguje potrošnik, na višino dejanskih stroškov, ki jih je nosil ponudnik v okviru izpolnjevanja te pogodbe.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek](#) sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen, sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 22964106.

Ostanite povezani!

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

² [Direktiva Sveta 93/13/EGS](#) z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011.